

man på den enkelte arbejdsplads kan vælge at bruge de ekstra hænder, der kommer til, til at holde mere fri, og det lå jo ikke i forældreorlovsmodellen. Der var det jo ikke sådan, at der på en given arbejdsplads blev lagt op til, at andre også kunne gå ned i tid.

Så spørgsmålet er: Ville Kristendemokraterne være med til, at man på en ganske almindelig arbejdsplads fik flere hænder ind, med det resultat at alle medarbejdere fik mere fri, heraf nogle af dem børnefamilier; altså at man laver ordninger, der ikke alene er møntet på forældre, men er generelle velfærdsordninger, som ville have den bieffekt, at alle ville have mere tid, hvad enten det er til børn eller gamle forældre, eller det ganske simpelt hen er til at have tid til hinanden eller tid til livet?

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KD):

Med hensyn til det der med generelt at få mere tid til livet tror jeg nok, vi nærmer os en smertegrænse i forhold til, hvad jeg sådan umiddelbart vil give tilsagn om her, for så er vi måske på vej til at indføre en form for borgerløn, hvis jeg nu skulle trække de fulde konsekvenser ud af det, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil siger. Der er jeg så stået af, må jeg nok indrømme.

Men jeg vil sige om hele forældreorlovstanken – og det var det, jeg prøvede på at sige før – at deri synes jeg der ligger et forsøg på i virkeligheden at dele det arbejde, der er, mere fornuftigt. Det er også det, jeg hører var det egentlige ønske bag Enhedslistens tanker. Om det så praktisk kan lade sig gøre, må man så diskutere nærmere.

Men det, som vi jo selvfølgelig allerhelst vil lige nu, er selv at få gennemført det forslag om en tidskonto, som vi har lagt frem i vores finanslovudspil, hvor vi jo altså giver mulighed for, at forældre enten kan holde orlov i en periode og har ret til at gøre det – på deltid måske – eller bruge nogle af de dage, som man får på den tidskonto, til at passe børnene, f.eks. når de er syge.

Det synes vi giver forældrene en fleksibilitet og en sikkerhed ikke mindst i forhold til nogle af de situationer, som man kan komme i som forældre til små børn, hvor man har brug for at kunne trække på nogle fridage i form af orlov.

Lars-Emil Johansen (SIU):

I forbindelse med et forsøg på at skaffe Folketinget et mere nuanceret billede af økonomien i det

såkaldte rigsfællesskab afholdt Den Nordatlantiske Gruppe i maj måned i år en konference her i huset med titlen »Hovedet på blokken«. På den konference gennemgik en række politikere, forskere og rådgivere de muligheder, begrænsninger og resultater, der følger med den måde, økonomien i rigsfællesskabet er organiseret på i dag.

Man kan kort konkludere, at der var enighed om, at det faktisk er et problem, at man har indrettet sig med et økonomisk system, der ikke kun skaber ubalance, afhængighed og kunstige konjunkturer, men som samtidig giver løbende politiske problemer mellem parterne.

Konferencen fastslog også, at det i dagens verden er godt for små lande at være allierede med større, både forsvarsmæssigt, økonomisk og markeds-mæssigt. Det var derfor bestemt ikke en konference, der så isolationisme som vejen frem for Grønland og Færøerne, tværtimod.

En af de danske paneldelegerede foreslog på den baggrund, at vi i fællesskab gik i gang med at indstille vores tankevirk-somhed på, hvordan vi ophæver bloktilskudssystemet og i stedet finder helt nye måder at organisere vores økonomiske mellemværende på. Jeg synes, det er en fremragende idé, og jeg vil i sammenhæng med de problemer, jeg i dag ser i det fremsatte forslag til finanslov, gerne give nogle bud på alternative indfaldsvinkler, i hvert fald hvad angår Grønland.

Kl. 19.25

For det første angående bloktilskuddet: Det årlige bloktilskud stiger desværre tilsyneladende lidt hele tiden, og som jeg sagde sidste år, er det ikke det, der var meningen, da systemet blev etableret for godt 25 år siden. Desuden bliver det fortsat kaldt tilskud, hvilket på mange måder er misvisende, da der er tale om en cirkulær økonomi, hvor stort set lige så meget kommer tilbage til Danmark, som der går ud.

Når vi så gang på gang ser, at Danmarks største interesse i Grønland er den position, som Thulebasen giver Danmark i forhold til NATO og FN, så lad os dog handle derefter. Et forslag kunne være, at vi nu overvejer at ændre bloktilskuddet til en lejeaftale, hvor Danmark simpelt hen betaler det grønlandske folk, dels for medejerskab til råstofferne i Grønlands undergrund og dels for retten til at stille områder af vores land til rådighed for fremmede militærmagter. Ca. 3 mia. kr. om året ville jeg personlig finde var en ganske rimelig betaling for den risiko,